

og at man med Hensyn til Foderstoffer vil kunne sikre sig, naar vi faa denne Lov, slaa Hovedet paa Sømmet. Det er ogsaa det, jeg betragter som det, vi skulle opnaa, og ikke mere. Der vil altid være forskellige Landbrugere, som lade sig friste af billige Priser til at købe slette Varer, og det er nu en Gang saaledes, at gode Varer og dyre Priser staa i en vis Forbindelse med hinanden, og det samme gælder om slette Varer og billige Priser. Men det er ikke Statens Opgave at være Ukynighedens eller Udygtighedens Barnepige. Det er Statens Opgave at vejlede og regulere paa de Forhold, hvor Statsborgerne ikke selv kunne hjælpe sig. Naar det erkendes, at de kunne hjælpe sig ved Bestemmelserne her i Loven, eller saaledes som Forholdene nu en Gang ere, er der opnaaet det, der skal opnaas, og det er efter min Opfattelse tilstrækkeligt.

Med Hensyn til de enkelte Punkter i Forslaget staaer jeg noget exceptionelt denne Gang. En 2den Behandling plejer jo at dreje sig om de stillede Ændringsforslag, og jeg vilde da efter de almindelige Regler have at tage Afstand fra de foreslaaede Ændringer eller tiltræde dem. Men her er jo udarbejdet et helt nyt Forslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til lige over for Enkelthederne i Forslaget at udtale, at da det ærede Udvalg har vist mig den Imødekommen efter Konference med mig paa de Punkter, hvor jeg ønskede Ændringer indførte i det Forslag, der var foreløbig udarbejdet, at foretage disse, kan jeg slutte mig til Forslaget i dets Helhed uden at gøre Indsigelse mod nogen af dets Enkeltheder. Jeg vil kun omtale et Par enkelte Punkter.

Der er da Bestemmelsen i § 7 om, at den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole skal være Appelinstant. Det ærede Ting vil erindre, at Bestemmelsen om Appelinstant ikke var indført i de tidligere Forslag, og at det stødte paa Vanskeligheder at faa en Bestemmelse om, at der maatte være flere kemiske Laboratorier, ved hvilke Landbrugsministeren kunde træffe Overenskomst, fordi man ikke havde en Appelinstant. Jeg er derfor glad over, at man er kommen ud over den Vanskelighed, idet det let kunde volde Besvær, at der kun maatte træffes Overenskomst med et enkelt kemisk Laboratorium. Jeg tror ogsaa, at under de nuværende Forhold, saa længe der ikke er et Statslaboratorium, maa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole betragtes som den rette Institution at appellere til. Jeg vil dog der tage et Forbehold. Jeg gaar ud fra,

at det er kun en foreløbig Forholdsregel, og at man senere vil være villig til at gaa med til Oprettelsen af et Statslaboratorium og bevilge de fornødne Udgifter i saa Henseende. Det er kun med en vis Betænkelighed, jeg har kunnet gaa med til at læsse dette ikke ubetydelige Arbejde over paa Landbohøjskolen, og jeg maa med Hensyn til de eventuelle Udgifter, som maatte flyde heraf, forudsætte, at de ikke falde Skolen til Byrde. Efter Konference med Direktøren kan jeg udtale, at Landbohøjskolen er villig til at udføre selve Undersøgelsen uden direkte Udgift, hvilket jo er en overordentlig imødekommende Stilling, som fortjener al Anerkendelse. Men der kan være positive Udgifter forbundet dermed — man kan tænke sig, der skal korresponderes med Udlandet e. lign. — og selv om disse ikke ere betydelige, maa jeg forbeholde mig, at de ikke falde Landbohøjskolen til Byrde.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) var ikke tilfreds med, at Voldgiftsmændene inden 4 Uger skulde afgive Kendelse. Det er jo muligt, det er noget for kort Tid. Paa den anden Side vil jeg rigtignok sætte Pris paa, at vi her faa en lidt hurtig Rettergang. Her i Landet ere vi jo vante til, at Sager, naar de komme ind under de almindelige processuelle Former, være overordentlig længe, saa længe, at man har glemt Sagen, naar der endelig falder Dom i den. Og hvis man her anvender ganske de almindelige Regler, saa at den ene Part kan blive ved at forlange Anstand ligesom under en almindelig Proces, er jeg bange for, at Foderstofferne eller Gødningen forlængst ere fordærvede, inden der falder endelig Dom i dette Forhold. Idet jeg ikke paa dette Stadium vil udtale mig om, hvorvidt 4 Uger ere for kort en Tid, vil jeg dog anbefale det ærede Udvalg, hvis det her gør en Forandring, ikke at gøre Fristen alt for lang.

Der er dernæst stillet et Underændringsforslag, som jeg først fik i Haanden, da jeg kom ind i Salen i Dag. Derfor har jeg ikke faaet Lejlighed til videre at overveje det, men jeg kan udtale ganske foreløbig, at jeg ikke ser noget til Hinder for at vedtage det. Jeg skal dog blot gøre en Bemærkning her. Der staaer i Ændringsforslaget, at den, der appellerer, skal bære Udgifterne, hvis Kendelsen gaar ham imod, altsaa hvis den indankede Kendelse bliver stadfæstet eller forandret til hans Skade; i modsat Fald skal Statskassen bære dem. Jeg savner nu her i Underændringsfor-